

CABIANCA, Francesco, zvan **Penso**, mlet. kipar (Venecija, oko 1665–1734). Oko 1698. nakon kraćeg boravka u Dubrovniku odlazi u Kotor, gdje je imao radionicu do 1708. Pripisuje mu se oltar Gospe od Karmela u crkvi Male braće u Dubrovniku. U Kotoru je izveo skulptorsku dekoraciju riznice katedrale te glavne oltare u crkvama Sv. Josipa i Sv. Klare.

LIT.: M. Milošević, Francesco Cabianca i njegovi suradnici u Kotoru, Prilozi – Dalmacija, 1959. – K. Prijatelj, Marginalije uz neke umjetnine relikvijara kotorske katedrale, Starine Crne Gore (Cetinje), 1965–1966, 3–4. – Isti, Contributi per la scultura barocca a Ragusa (Dubrovnik), Arte Veneta, 1970, 24. – Horvat – Matejčić – Prijatelj, Barok. K. Plj.

CAMBI, Nenad, arheolog (Split, 21. II. 1937). Filozofski fakultet završio u Zagrebu, doktorirao 1976 (*Sarkofazi na istočnoj obali Jadrana od III – VII. stoljeća*). Vodio arheol. istraživanja u Saloni (Solini), Naroni (Vid kod Metkovića) i na Visu. Bavio se klas. skulpturom i starokršć. arheologijom. Objavio priručnik za hidroarheol. istraživanja. Uredio knjigu *Antička Salona* (Split 1991). Od 1977. predaje klas. i starokršćansku arheologiju na Filozofskom fakultetu u Zadru. Dopisni član Njemačkoga arheološkog instituta u Berlinu, te Papinske komisije za starokršćansku arheologiju.

BIBL.: Personifikacije godišnjih doba na spomenicima u Saloni, VjAHD, 1960; *Sarkofag Gaja Albucija Menipa*, ibid., 1961–62; *Ženski likovi s krunom u obliku gradskih zidina iz srednje Dalmacije*, ibid., 1963–65; *Starokršćanska bazilika i benediktinski samostan u Stobreču*, Dokumentacija graditeljskog naselja, Split 1974; *Spanish Amphorae Found near Split*, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1975; *Neki problemi starokršćanske arheologije na istočnoj obali Jadrana*, Materijali, Zadar 1976; *Starokršćanska crkvena arhitektura na području salonićanske metropolije*, Arheološki vestnik (Ljubljana), 1978; *Salona und seine Nekropolis*, in knjizi *Römische Gräberstrassen. Selbstdarstellung – Status – Standard*, München 1987; *Antički sarkofazi na istočnoj obali Jadrana*, Split 1988; *Antički portret u Hrvatskoj*, Zagreb 1991. Ž. Ra.

CAMOTIO, Giovanni Francesco, tal. kartograf (Venecija, II. pol. XVI. st.). Autor i kompilator brojnih karata eur. zemalja. Za našu je obalu važan njegov portolan (isolar) *Isole famose, porti, fortezze e terre marittime sottoposte alla Serenissima Signoria di Venetia, ad altri Principi Christiani, et al Signor Turco nuamente poste in luce* (Venecija, 1571–72). Potpisao je 12 od ukupno 88 karata.

LIT.: M. Marković, O najstarijim geografskim i pomorskim kartama Jadranskog mora, Pomorski zbornik, 1974, 12. – A. Pandžić, Pet stoljeća zemljopisnih karata Hrvatske, Zagreb 1988. – Granice Hrvatske na zemljovidima (katalog), Zagreb 1992/93. D. Kt.

CAMPESA DE BOBOTI, Paolo, mlet. rezbar (Venecija, kraj XV – poč. XVI. st.). Izradio je polikromirani oltarni triptih u drvu s likovima Bl. Dj. Marije s djetetom i svecima za crkvu Sv. Mihovila kraj Baške na Krku (1514); danas u župnoj crkvi u Baškoj. Navodi se da je (sa šurjakom Ivanom) izrezbario oltarnu palu za crkvu Sv. Servola u Bujama (1499). Zajedno su izradili rezbareni oltarni okvir u crkvi Sv. Marije Milosrdnice u Bujama (1497).

LIT.: J. F. Tommasini, Commentarii storici-geografici della Provincia dell' Istria, Archeografo triestino (Trst), 1837, 4. – G. Caprin, L' Istria nobilissima, Trst 1905. – F. Semi, L' arte in Istria, Atti e memorie, SIASP (Pula), 1935, 47. V. El.

CANDIDO-HANSIĆ, Nikola, vojni arhitekt iz Hvara (XVII. st.). Za vrijeme ugarsko-tur. ratova u službi Ugarske a potom Mletačke Republike. God. 1625. dolazi u Split radi proširenja lazareta i predlaže da se na Gripama podigne tvrđava, što je prihvaćeno tek poslije dvadeset godina. God. 1638. ponovno dolazi u Dalmaciju radi utvrđivanja Šibenika, Splita, Kotora. Njegove sposobnosti vojnoga graditelja ističe Franjo Difić u svojem djelu iz 1671. *Historia della guerra di Dalmatia fra i Venetiani e Turchi dall' anno 1645 fino alla pace*.

LIT.: C. Fisković, Hrvatski umjetnici u Mlecima, Mogućnosti, 1956, 1.

N. B. B.

CANER, Dominik (Domenico), staklar (XV. st.). Porijeklom Splićanin, sred. XV. st. imao je radionicu u Muranu. U njegovoj je radionici izučio staklarski zanat Splićanin Juraj (Giorgio) Ballarin, rodonačelnik poznate porodice muranskih staklara Ballarini.

LIT.: A. Gasparetto, Il vetro di Murano, Venezia 1958, str. 80. – L. Zecchin, Un famoso vetraio del Rinascimento: Giorgio Ballarin, Tecnica vetraria, 1962, 4. R.

CAPOGROSSO, Marko, slikar (Split, 20. IX. 1628 – ?). Slikarstvo učio kod M. Ponzonija-Pončuna, vjerojatno u Veneciji. Zbog rodbinske veze s obitelji Kavanjin, u starijoj je literaturi netočno nazivan Markom Kavanjinom. Pripisuje mu se osam prizora iz Marijina života na svodu iznad oltara Sv. Dujma u splitskoj katedrali naslikanih u duhu mlet. baroka.

LIT.: Č. Čičin-Šain, Jerolim Kavanjin i njegova obitelj, Novo doba, 24. III. 1940. – K. Prijatelj, Barok u Splitu, 1947. – C. Fisković, Prilog životopisu i djelu slikara Ponzonija, Mogućnosti, 1968, 3. K. Plj.

P. CAMPESA DE BOBOTI, triptih iz crkve Sv. Mihovila kraj Baške na Krku

